

Petjades

Petjades

Petjades, les que vol deixar el que marxa
i el mar esborrarà subtilment
bellugant una neguitosa dansa,
incitada pel que t'oblida
i et prometia amor etern ,
en les embrunies miserables
o les riqueses incontrolables.

Petjades, les que un destí buscaven
i camí amb fermesa avançaven,
esquivant terratrèmols o plàcida caminada,
ulls al capdavant i mirada fixada,
buscant indefenses,
entre còdols, càrritx i cards
amagats per enganyar-te,
una càlida llum,
aquella que tot ho cura,
ho transforma i et salva.

Petjades, les que un dia fas
i mai més trepitjaràs,
les que en suor de llàgrimes lluitaves
i a poc a poc,
decebut i destrossat,
et pares i els somnis deixes morir mesclats,
entre arena aferradissa, humida i salada

O...

una empremta per sempre deixaràs
a n'aquesta esgavellada i ruïnosa terra,
també mísera i solitària,
però harmoniosa, bella i encisadora,
invadida de follets i àngels,

que et protegiran, del somni et guiaran
i de la teva petjada per sempre naixeran...
roses blanques, formoses i perfumades.

JBF

1.001 Persones han vist aquesta poesia